

JELENKOR

IRODALMI ÉS MŰVÉSZETI FOLYÓIRAT

- BAKA ISTVÁN: Sztyepan Pehotnij versesfüzetéből 97
HÁY JÁNOS: Törökkorom Kamaszmagyarországon (elbeszélés) 98
SOMLYÓ GYÖRGY versei 115
SÁNDOR IVÁN: Alászállás (Fejezetek egy regényből, 2.) 118
MAKAY IDA versei 127

*

Az új próza kérdései

- KÁROLYI CSABA: „Új” és „legújabb”? (Az 1986 utáni
prózáról) 129
SZIRÁK PÉTER: A bizonytalanság szabadsága (Szempontok az
évtizedforduló prózájának értelmezéséhez) 136
SZILÁGYI MÁRTON: Együtt – egy másért? (A nyolcvanas évek
prózája és a kritika) 143

*

- JACQUES DERRIDA 1993. november 12-én, Pécssett, a Janus
Pannonius Tudományegyetem honoris causa doktorává
avatásának alkalmából:
„...mégis túlcsap és túlmutat rajtam” (köszönőbeszéd) 149
Ki az anya? (Születés, természet, nemzet) (szeminárium) 154
JEAN-FRANÇOIS LYOTARD: „A földön önmagában nem
vezetnek utak” 176
FARKAS ZSOLT: („)Posztmodern(”) háromszögelési pontok:
FRA – USA – GER (Nagy Pál: „Posztmodern” háromszögelési
pontok: Lyotard, Habermas, Derrida) 181

*

- ÁGOSTON ZOLTÁN: Erősz és mondat (Darvasi László: A
portugálok) 187
JÁSZ ATTILA: Derűs nyom-olvasás (Felderítés (Jónás Csaba)
könyvéről) 190

1994

FEBRUÁR

BAKA ISTVÁN

Sztyepan Pehotnij versesfüzetéből

HA MINDEN SZÉTHULL

Когда всё распацает

*Ha minden széthull benned kívüled
S vacog a lelked mint egy pirogárus
A Néva-parton s úgy zsibong fejed
Mint délután a Balti pályaudvar
És ereid alulfáróin át
A fáradt vér özönlík egyre sildes
Sapkában munkából jövet s lohol
Hogy le ne kesse szíved vonatát
Ahonnan épp most ugrik le a váltás
Reménnyel oxigénnel még teli
De mindhiába agyadig nem ér el
Mint május elsején a gyárkapun
Lakat van rajta és a mondat kulcsát
Mely elfordulna benne nem leled
Csak rozsdásan csikordulsz elakadnak
A szavaid és vörösre fagyott
Öklöd akár illetlenül kilógó
Tagot hiába gyűröd vissza a
Zsebedbe szégyenedben úgy kalimpálsz
Egész testeddel mintha az Idő
Combjai közt*

ezért kíoán magába

*Fogadni tán e kapualj, ahol
Síkos sötétségben előre-hátra
Botladozol de végső rándulásod
Után se lágyabb egyre merevebb
Leszel hacsak föl nem cibál időben
És litvánul vagy lettül szitkozódva
Ki nem zavar u házfelügyelőnő*